

ΕΣΣΕΤΑΙ ΗΜΑΡ

Περήφανα ανεμίζουν στον Κεράτιο
Οι επισείοντες του δρόμωνα του βασιλέως
Το πλοίμο με τον Φλαντανελά
Διέσπασε τον εχθρικό κλοιό
Μικρό διάλειμμα διαφημιστικό
Της ναυτοσύνης των Ελλήνων

*

Αλλοίμονο ! Ο αγώνας έχει προ πολλού κριθεί
Οι συμπληγάδες ανελέητα χτυπούν τη Βασιλεύουσα
Βίαια προσραγέντα κύματα από Ανατολή και Δύση

*

Δικέφαλος ο αητός των Κομνηνών
Με τα φτερά του ανοιχτά ατσάλινα
Μάταια προσπαθεί να τα αναχαιτίσει

*

Κλονίζονται τα τείχη της Κωνσταντινούπολης
Απ' το κανόνι – γίγαντα του Ουρβανού
Προτού η Θεομήτωρ Στρατηγός
Τον Μαγυάρο υβριστή εξαφανίσει

*

Αλλοίμονο ! Ο αγώνας έχει προ πολλού κριθεί
Απ' τον συνώνυμό του Ουρβανό τον δεύτερο
Και τους χριστιανομάχους σταυροφόρους
Που εκπορεύτηκαν απ' την Αγία Δύση

*

Εθελοντές φιλέλληνες προστρέχουνε
Την ύστατη στιγμή
Ο Ιουστινιάνης μ' εφτακόσιους Γενουάτες μαχητές
Πολύ αργά η πλάστιγγα για να γυρίσει

*

Η φλόγα του Αγίου Έλμου
Εγκαταλείπει την Αγιά Σοφιά
Σταλαγματιές η κόκκινη βροχή
Πέφτει αργά αργά στην Πόλη

*

Οι Τούρκοι ρίχνουνε στα τείχη
Εσταυρωμένους σταυραητούς
Περίσφιχτους με ιοβόλα φίδια

*

Ο Κωνσταντίνος ονειρεύεται ξανά
Τον εφιάλτη του Μεγάλου Κωνσταντίνου
Υπνοβατεί ανήσυχος επάνω στις επάλξεις
Βλέπει τυφλό τον Ρωμανό στην Πύλη του
Να επιστρέφει νικημένος απ' το Μαντζικέρτ
Τον Βαγιαζήτ ξωπίσω του σαν κεραυνό να επελαύνει

*

Τα στίφη αλαλάζουν «Γιλντιρίμ»
«Φατίχ Σουλτάν Μεχμέτ Ασινέ»
«Χαγάνε και Κυρίαρχε των οριζόντων»
«Μωάμεθ Πορθητή Γαζή»
« Γιέ του Σουλτάνου των Γαζήδων»
Ιμάμηδες μουλλάδες και δερβίσηδες
Ολονυχτίς εκστασιάζουν τους γενίτσαρους
Με προσευχές τύμπανα και ζουρνάδες

*

Έρθε η ώρα της αλήθειας της πικρής
Μάιος 29 του χίλια τετρακόσια και πενήντα τρία
Καλύφθηκε η Βασιλεύουσα
Από την πλημμυρίδα της Ανατολής
Από το πυρωμένο μάγμα του Ισλάμ
Και το δρεπανηφόρο γιαταγάνι της ημισελήνου
Η Ρωμανία πάρθηκε
Η Πόλις αμετάκλητα εάλω

*

Όμως εμείς
Ελλήνων παίδες εσμέν
Και των βαρβάρων σμήνος
Ου πτούμεθα
Και την ακτήν φοινίζωμεν
Αίμασιν εναντίων

*

Έσσεται ήμαρ
Όταν αετοφόρος πάλιν υψωθεί
Θριαμβικά στο πλόϊμο η φοινικίδα

Χρίστος Γούδης
«Ιερή Συνεύρεση»

Η 29^η Μαΐου, ημέρα μνήμης του Ελληνισμού σηματοδοτεί μια πτώση και μια έγερση. Γιατί η κάθε ηρωϊκή πτώση αποτελεί μια κρυμμένη μείζονα νίκη τη στιγμή που σοκάρει, αφυπνίζει και διεγείρει υπνώττουσες συνειδήσεις. Είναι η πτώση που προαναγγέλλει την άνοδο, αυτή που μας κάνει να συνειδητοποιούμε ότι υπάρχουμε «εμείς» απέναντι στους «άλλους», και οφείλουμε να σταθούμε όρθιοι «εμείς μόνοι μας» απέναντι στους «άλλους τους πολλούς και τους ξένους» αν θέλουμε να υπάρξουμε αξιοπρεπώς σε ένα κόσμο που απειλείται να χωρισθεί σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε, σε δύο στρατόπεδα, των κυρίων και των δούλων. Εμείς δεν θα ακολουθήσουμε αυτόν τον δρόμο, γιατί έχουμε το δικό μας στρατόπεδο, το στρατόπεδο των Ελλήνων.

**Δεν επιθυμούμε να γίνουμε κύριοι κανενός
και κανείς τους δεν μπορεί να μας κάνει δούλους.**

Γιατί είμαστε Έλληνες το γένος ως η τε φωνή και η πάτριος παιδεία μαρτυρεί, σύμφωνα με τον Πλήθωνα Γεμιστό που την εποχή του Δεσποτάτου του Μυστρά επί Κωνσταντίνου Παλαιολόγου έθετε τα θεμέλια του νεότερου Ελληνισμού, εκφάνσεις του οποίου είμαστε εμείς σήμερα. Και προσδιορίζομαστε από το ιστορικό μας παρελθόν, από την μακραίωνα Ελληνική Ιστορία που διακρίνεται, χαρακτηρίζεται και προσδιορίζεται από μίαν ιδιότητα, ξένη και άγνωστη στους πολυπολιτισμικούς αρουραίους, στους προσκυνημένους, τους χατζηαβάτες και τους προδότες που ευτελίζουν με την παρουσία τους, αυτή ακριβώς την ιστορική μας ιδιότητα, που εκείνοι είναι ανήμποροι να

διανοηθούν, την ιδιότητα της ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ σε υπέρτερες υλικά δυνάμεις.

Έτσι επιβιώσαμε, έτσι επιβιώνουμε και έτσι θα επιβιώσουμε, καθώς εκείνοι θα πορεύονται στον σκουπιδοτενεκέ – ελλείπει Καιάδα – της Ελληνικής Ιστορίας.

Σήμερα με αφορμή την πτώση της Πόλης οφείλουμε να τιμήσουμε τους ηρωϊκούς πεσόντες της αλώσεως, όλους αυτούς που

*«ώρισαν στη ζωή των να φυλάγουν Θερμοπόδες,
ποτέ από το χρέος μη κινούνται».*

Με προεξάρχουσα την μαρτυρική μορφή του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου οφείλουμε να αποτίσουμε φόρο τιμής σε όλους εκείνους που, *τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι*, έδωσαν τη ζωή τους για την μελλοντική ανάσταση του Έθνους των Ελλήνων. Όλους εκείνους, που ξενέρωτοι γραφιάδες, μιντιακοί παπαγάλοι, και τσανακογλύφτες της νέας τάξης πραγμάτων, ένθεν και ένθεν του πολιτικού φάσματος, επιδιώκουν, μέσα από μία έξωθεν κατευθυνόμενη προσπάθεια εθνομηδενισμού και αποδόμησης της εθνικής μας συνείδησης, να σβήσουν από τη μνήμη μας και την ψυχή των παιδιών μας. Δυστυχώς, όπως κι η Πόλη τότε

*«η Ελλάδα είναι ένα φρούριο πολιορκημένο
και μέσα της αλωνίζει ελεύθερος ο εχθρός»*

Όμως σε πείσμα των εχθρών μας, ντόπιων και ξένων, εμείς οι Έλληνες θυμόμαστε τους μάρτυρες του Γένους και τους τιμούμε.

**Στην επίκληση του ονόματός τού καθενός τους,
απαντούμε νοερά, όχι «Απών», αλλά:
«Παρών, έπεσε υπέρ Πίστεως και Πατρίδος»**

*Χρίστος Γούδης
29η Μαΐου 2010*